

2009:38

**Interpellation av Karin Rågsjö (v) om LSS-peng
och rättssäkerhet**

Dnr 326-2000/2009

Stockholms stad har infört ett ersättningssystem, så kallad LSS-peng, där fasta ersättningar i form av en individuell LSS-peng följer nivåerna i resursfördelningssystemet inom stöd och service för personer med funktionsnedsättningar.

Redan i remissvaren till det nya ersättningssystemet framkom stor oro från såväl handikapprörelsen som oppositionen om att stadsdelsnämndernas möjlighet att skraddarsy lösningar utifrån individuella behov skulle minska. Behovet av uppföljning betonades starkt av Kommunstyrelsens Handikappråd, som också flaggade för att LSS-pengen inte får hindra den enskildes valfrihet och inte heller göra den enskilde till en vara på en marknad.

Nivån på pengarna som fastställs för den enskilde har avgörande betydelse för omfattningen av och kvaliteten i de insatser som den enskilde kan få enligt LSS. Systemet fungerar så att den enskilde inte själv får delta i processen när behovsbedömningen och beloppet för pengarna fastställs. Något formellt beslut fattas heller inte, vilket gör att pengarna inte kan överklagas av den enskilde.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag fråga socialborgarrådet följande:

1. Hur har införandet av den nya LSS-pengen påverkat den enskildes möjligheter att få insatser som är anpassade efter vars och ens individuella behov?
2. Anser du att nuvarande ordning med fastställande av LSS-peng ger den enskilde brukaren tillräcklig insyn och möjlighet att ge sin egen uppfattning till känna?
3. Är du beredd att förbättra rättssäkerheten genom att se till att formella beslut fattas om fastställandet av pengarna, och därigenom ge den enskilde rätten att överklaga?
4. Vilka effekter för utförarna, till exempel små enheter, kan du se av det nya systemet?

5. Hur bevakas att kvaliteten för den enskilde brukaren inte sänks, om utföraren anser att pengbeloppet inte är tillräckligt högt för att tillgodose behoven?
6. Hur säkras att LSS-pengen räcker för att tillgodose alla rättigheter enligt LSS, till exempel fritid och kultur samt behovet av olika inriktningar på dagverksamheter?

Stockholm den 28 september 2009

Karin Rågsjö